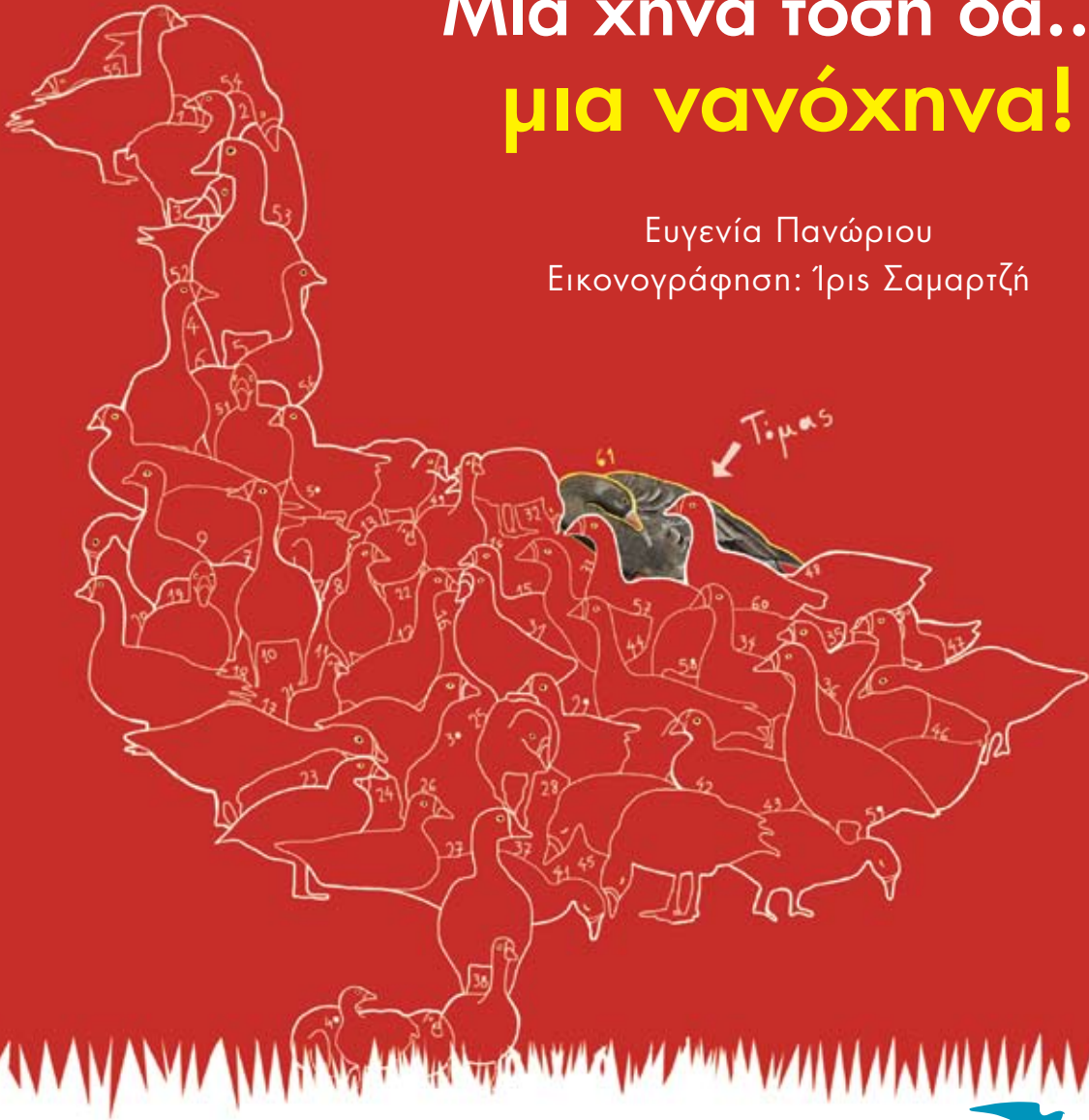

Μια χήνα τόση δα... μια νανόχηννα!

Ευγενία Πανώριου
Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαριτζή

Μια χίνα τόση δα...
μια νανόκηνα!

Ευγενία Πανώριου
Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή

Όλα τα πλάσματα που ζουν
στον μακρινό Βορρά μοιρά-
ζονται ένα μυστικό:
Οι εποχές αλλάζουν.
Και μαζί με αυτές, αλλάζουν
και οι δικές τους συνήθειες.

Πριν προλάβει να έρθει ο χειμώνας, οι νανόκηνες ετοιμάζονταν για το μεγάλο μεταναστευτικό τους ταξίδι. Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος θα άφηναν τον παγωμένο Βορρά και θα ταξίδευαν προς τον Νότο, όπου ο χειμώνας είναι πιο μαλακός και η τροφή **περισσεύει**.

1. Ο Τόμας, μία τόση δα νανόχνηνα

Ο **Τόμας** ήταν πια μια μεγάλη νανόχνηνα.

Την περασμένη άνοιξη είχε κλείσει τα δύο. Τώρα, σιωπηλός, καθάριζε τα πούπουλά του πριν από το τρίτο του ταξίδι.

«Τόμας, είσαι έτοιμος;» τον ρώτησε ο πατέρας του.

Ο Τόμας ακόμα θυμόταν το περσινό, δύσκολο ταξίδι.

Τόσα φτεροκοπήματα μπρος πίσω, για να μείνουν μοναχά μια χούφτα νανόχνηνες.

63 έφυγαν, **61** γύρισαν...

«**Ναι...**» απάντησε απρόθυμα, τραβώντας με το ράμφος του ένα πούπουλο.

Όχι: δεν είμαι έτοιμος, σκέφτηκε.

«Θύμισέ μου, για ποιο λόγο φεύγουμε από εδώ;» ρώτησε τον πατέρα του.
«Γιατί σύντομα το χιόνι θα παγώσει το χορτάρι. Γιατί το κάνουμε κάθε χρόνο.
Γιατί είμαστε μεταναστευτικά πουλιά!» γέλασε ο πατέρας του.
«γιατί επιμένουμε...

να πετάμε με βροχή, ενώ ΔΕΝ είμαστε και τόσο αδιάβροχες,

να ψάχνουμε για λίμνες που ΔΕΝ υπάρχουν πια,

να ΜΗΝ αφήνουμε τον άνεμο να μας πηγαίνει όπου θέλει,

να νικάμε τον χρόνο κάθε **χρόν** ...»

μουρμούρισε ο Τόμας, αλλά ο πατέρας του είχε ήδη πετάξει πιο πέρα.

2. Ετοιμάζουμε βαλίτσες και φτερά

Έπρεπε, λοιπόν, να το πάρει απόφαση.

Ήταν ένα μεταναστευτικό πουλί, και τα μεταναστευτικά πουλιά ξεκινούν το ταξίδι στην ώρα τους.

Σταμάτησε να περιποιείται τα πούπουλά του και πέταξε προς το κοπάδι του.

Πλάι στους δικούς του, ο Τόμας είδε ένα μεγάλο κοπάδι από στρουμπουλές χήνες. Όλες έτοιμες για απογείωση.

Ανάμεσά τους διέκρινε τον Φινν, τον καλύτερό του φίλο και μοναδικό. Και όχι, δεν ήταν νανόχηνα, κι ας έμοιαζαν πολύ. Ήταν μια ασπρομέτωπη χήνα. Όπως και όλες οι υπόλοιπες χήνες στο κοπάδι αυτό.

Ο Φινν είχε ήδη εντοπίσει
τον Τόμας και του κουνούσε
από μακριά τη φτερούγα του.
Ο Τόμας σήκωσε και αυτός τη
δική του, επίσης από μακριά.

«Θα τα πούμε στον Νότο!» φώνα-
ξε το κοπάδι με τις ασπρομέτωπες
και γρήγορα έγινε ένα βέλος στον
ουρανό.

3. Προσδεθείτε, απογειωνόμαστε!

Οι νανόκηνες στο κοπάδι του Τόμας μοίραζαν τις θέσεις που θα έπαιρνε η καθεμιά τους καθώς θα πετούσαν. «Ο Μόρτεν οδηγός, ο Ίμρε και η Άστριντ ακολουθούν, πίσω τους ο Ίνγκαρ και η Γιάνικε. Έπειτα, οι μεγαλύτερες χήνες και μετά οι μικρότερες» ανακοίνωσε μια νανόκηννα. Ο Τόμας έστεκε λίγα βήματα πιο πέρα. «Και, στο τέλος, ο Τόμας» πρόσθεσε η ίδια νανόκηννα, κι εκείνος πήρε τη θέση του στο κοπάδι. «Με το ένα, με το δύο, με το τρία... Φύγαμε!» έδωσε το σήμα ο οδηγός του κοπαδιού. Ο Τόμας άνοιξε τις φτερούγες του, που τώρα έμοιαζαν τεράστιες, και σύντομα τα έβλεπε όλα από ψηλά. Δεν πετούσε, όμως, με την καρδιά του... Παρά μόνο με τα φτερά του.

Ινδοκάρπ

Ιππε

Μόρτεν

Γιάνικε

Ασπίτε

Λίγα μίλια μετά, συναντήθηκαν με τις ασπρομέτωπες ψηλά στον ουρανό. Και να που πετούσαν όλες μαζί. Μπλέχτηκαν νανόχηνες και ασπρομέτωπες μαζί, έγιναν ένα κοπάδι, βρέθηκε και ο Τόμας να πετάει κοντά στον Φινν.

«Πού είσαι, μικρέ;» τον αποπήρε η πιο μεγαλόσωμη χήνα.

«Πού αλλού; Στον δρόμο για τον Νότο» απάντησε ήδη κουρασμένος ο Τόμας.

Οι δυο τους είχαν γνωριστεί στο περσινό ταξίδι και είχαν ανακαλύψει μαζί το παιχνίδι με τις διαφορές.

Όποιος βρει τις περισσότερες, προσγειώνεται πρώτος.

«Είσαι πιο μικρόσωμος!» του φώναξε ο Φινν.

«Έχεις μικρότερο άσπρο σημάδι στο μέτωπο» ανταπέδωσε ο Τόμας.

«Έχεις πιο κοντό ράμφος!» χαχάνισε ο Φινν.

«Δεν έχεις κίτρινο δαχτυλίδι στα μάτια!» ξεφώνισε ο Τόμας.

«Μμμ... Έχεις πιο σκούρο κεφάλι!» απάντησε ο Φινν και πήρε θέση προσγείωσης, ενώ ο Τόμας ακολουθούσε.

«Χτύπα λίγο ακόμα
τις φτερούγες σου!
Φτάνουμε στη χώρα
με τις αγελάδες»
τον ενθάρρυνε ο Φινν.

4. Ο Τόμας, η μοναδική νανόχνηνα στο κοπάδι

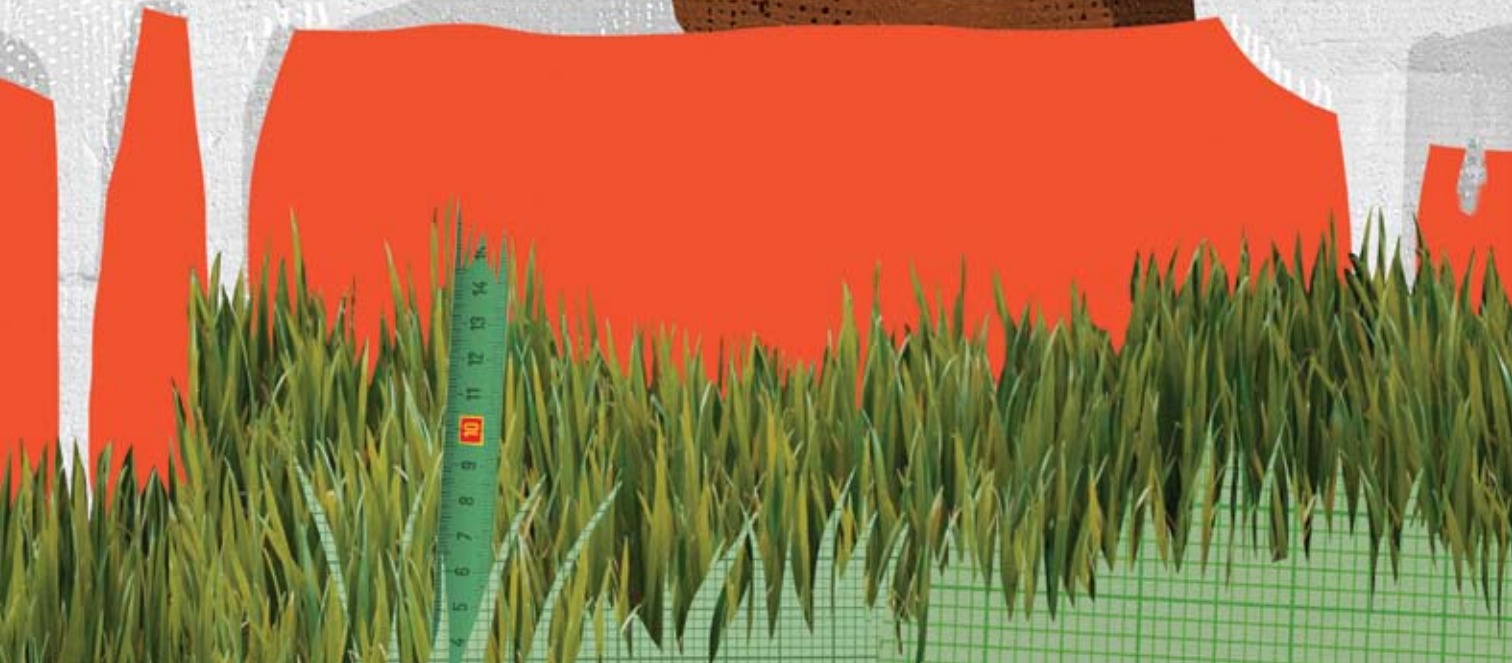
Έτσι κι έγινε. Μόλις προσγειώθηκε το κοπάδι, οι δύο χήνες πήγαν να βρουν τη φίλη τους, την Κλάρα. Η Κλάρα ήταν μία παχουλή αγελάδα, με τα πιο ψηλά κέρατα που είχε δει ποτέ του ο Τόμας σε αγελάδα.

«Μην πάτε μακριά» είπε σοβαρά ο πατέρας του Τόμας, μα τα λόγια του ίσα που έφτασαν στα αυτιά των πουλιών. Λίγα φτερουγίσματα πιο πέρα, βρήκαν την Κλάρα. «Καλώς τους» μούγκρισε εκείνη.

Αυτό που άρεσε πολύ στον Τόμας ήταν ότι η Κλάρα έκοβε το χορτάρι και στη θέση του φύτρωνε φρέσκο!

Ένα καλό χορταρόγευμα ήταν ακριβώς αυτό που ήθελε.

Όταν γύρισαν, σαν να μετρούσαν οι δύο φίλοι λιγότερες χήνες...
Οι ασπρομέτωπες τους εξήγησαν πως κάποιοι άνθρωποι είχαν μπει
ξαφνικά στην περιοχή και τις κυνήγησαν.
Όσες νανόχηνες βρίσκονταν ανάμεσά τους
αναγκάστηκαν να φύγουν.

«Μα πώς με άφησαν **μόνο μου;!**»

αναφώνησε ο Τόμας κι έμεινε με το ράμφος ανοιχτό να κοιτάζει τον ορίζοντα.

Ο Φινν κοίταξε τον μικρό του φίλο, που τώρα οι φτερούγες του θαρρείς κι έφταναν στο έδαφος.

«Ξέρεις πόσο φοβούνται οι νανόχηνες τους ανθρώπους» του θύμισε.

«Και τώρα; Έχω τόσο δρόμο μπροστά μου και το κρύο πλησιάζει! Μία νανόχηνα μόνη ίσον καμία νανόχηνα!»

«Μα θα φύγεις μαζί μας!» είπαν όλες οι ασπρομέτωπες μαζί.

5. Το πιο γρήγορο ταξίδι

Έβαλαν, λοιπόν, πλώρη
για το μέρος όπου ήξεραν
ότι θα είχαν πάει οι νανόχηνες.

Εκεί, θα έμεναν για πολλές μέρες προτού συνεχίσουν το ταξίδι τους.
Και εκεί, ο Τόμας θα έφαχνε το νανοχνηκοπάδι του.

Πετούσαν συνέχεια, μέρα και νύχτα, δεν σταματούσαν παρά μόνον όταν οι νεαρές χήνες έστελναν σήματα κινδύνου:

«Οι κοιλιές μας γουργουρίζουν, τα φτερά μας δεν λυγίζουν!»

Οι κοιλιές που άδειαζαν και τα φτερά που βάραιναν ήταν σημάδια για τις χήνες πως, είτε το ήθελαν είτε όχι, καλά θα έκαναν να σταματούν πού και πού.

Αλλά όχι όπου και όπου! Ήθελαν σίγουρα νερό. Και λιβάδια. Και άλλα πολλά, αλλά τέτοια ώρα, τέτοια λόγια... Λίγα είναι τα καλά τα χνηομέρη, λίγος και ο χρόνος.

6. Αναζητώντας τους δικούς του

Ύστερα από αρκετές αλλαγές στη θέση του οδηγού, αντίκρισαν τον προορισμό τους. Όταν προσγειώθηκαν, ο Τόμας άνοιξε διάπλατα το ράμφος του! Ήταν όντως ένα μέρος κηνομοναδικό! Και δεν ήταν ένα απίθανο μέρος μονάχα για τις χίνες, αλλά για ένα σωρό πουλιά.

«Μήπως είδατε τις νανόχηνες;»

άρχισε να ρωτάει τους πάντες για το κοπάδι του.

κροτάλισε ο ερωδιός,
που καμάκωνε ένα ψάρι.

κούνησε τον μακρύ λαιμό
του ο αγριόκυκνος.

τσίριξε το νανοβουτηχτάρι
και χάθηκε μες στο νερό
με μια βαθιά βουτιά.

«Όχι»

αγρίεψε ο θαλασσαιτός
και έφυγε πετώντας ψηλά.

«Όχι»

μουρμούρισε η βίδα
και απομακρύνθηκε κάνοντας
κουπί με τα πόδια της.

«Όχι»

του σφύριξε το νερόφιδο
και γλίστρησε στο νερό.

Τόσα «Όχι» μαζεμένα είχε καιρό να ακούσει ο Τόμας!

Το βράδυ πήγε και κούρνιασε μαζί με το κοπάδι με τις ασπρομέτωπες.

Ο κόσμος ξαφνικά του φαινόταν απίστευτα μεγάλος. Και εκείνος ένωσε σε κάθε πούπουλό του το όνομά του: νανό - χνα.

Μια μικρή, πολύ μικρή, τόση δα νανόχνα, σκέφτηκε ο Τόμας και θυμήθηκε ότι κάθε νανόχνα έχει το δικό της μοναδικό σημάδι στην κοιλιά. Έτσι αναγνωρίζει ευκολότερα η μία την άλλη.

Έτριψε με το ράμφος την κοιλιά του.
Η πρώτη γραμμή κοντή,
η δεύτερη λίγο πιο μεγάλη,
η τρίτη όσο και οι δύο πρώτες μαζί,
η τέταρτη μεγαλύτερη από όλες
και η πέμπτη πιο μικρή από όλες.

Τις μέτρησε ξανά και ξανά,
μέχρι που τον πήρε ο ύπνος.

Την επόμενη μέρα και ενώ έπαιρνε το πρωινό του χορτάρι, είδε από μακριά τους ανθρώπους που πρόσεχαν την περιοχή που τους φιλοξενούσε. Αυτούς δεν τους φοβόταν τόσο. Και φαίνεται πως γνώριζαν πολλά... Πλησίασε και τους άκουσε:

«Δεν τις χαρήκαμε πολύ τις νανόχηνες φέτος. Μονάχα 5 φορές τις μέτρησα...»

«Άσε που δεν τις έχουμε δει 3 μέρες τώρα...»

«Θα έχουν πάει σ' εκείνο το μέρος που κανείς μας δεν ξέρει»

«Έ, όχι και κανένας!»

έσκουξε ο Τόμας και κρύφτηκε να μην τον δουν.
Έτρεξε να βρει αμέσως τον Φινν και τον έπεισε να ψάξουν για το μυστικό εκείνο μέρος.
Ίσως εκεί να έβρισκε το κοπάδι του.
Γιατί ο ίδιος ήξερε τι ψάχνουν οι νανόχηνες: άφθονο χορτάρι, νερό και μπόλικη ψυχία.

7. Κατεστραμμένα «πανδοχεία νανοχηνών»

Οι δύο χήνες άρχισαν να ψάχνουν όλες τις λίμνες της περιοχής.

Ο Τόμας έψαχνε για έναν μικρό νανοχηνοπαράδεισο.

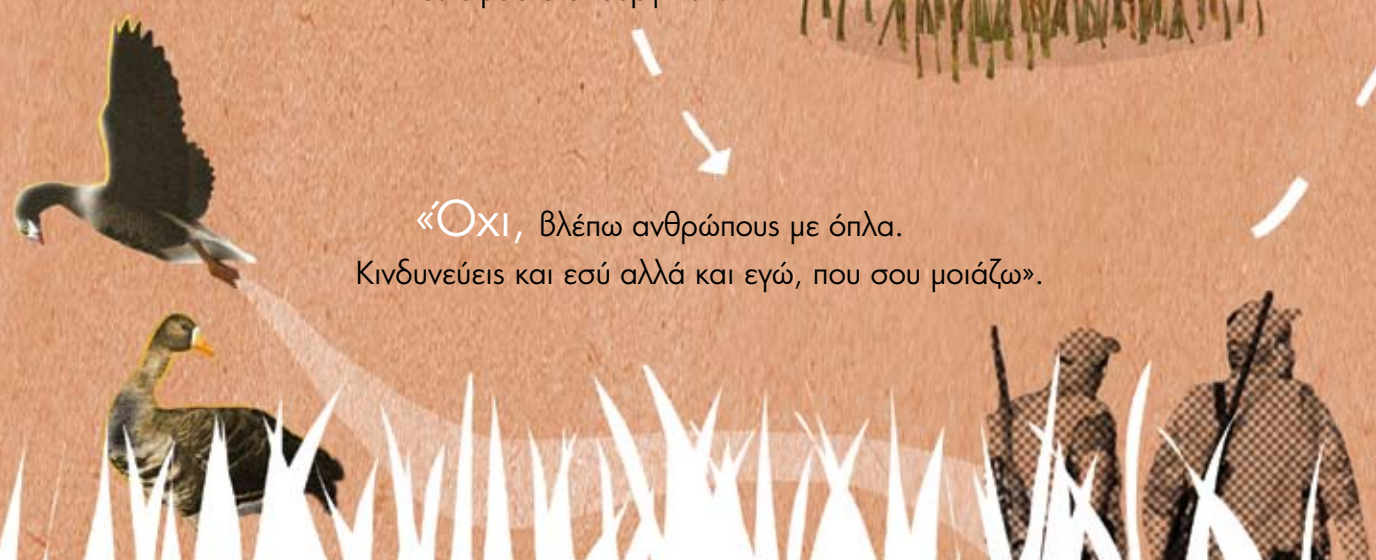
«Μήπως είναι εδώ;» τον ρωτούσε ο Φινν σε κάθε μέρος όπου πήγαιναν.

«Όχι,
έχει πολύ νερό.
Δεν είμαστε πάπιες».

«Όχι, έχει ελάχιστο νερό.
Δεν είμαστε σπουργίτια».

«Όχι, βλέπω ανθρώπους με όπλα.
Κινδυνεύεις και εσύ αλλά και εγώ, που σου μοιάζω».

«ΌΧΙ, έχει πολλά δέντρα. Δεν βλέπουμε αν πλησιάζουν εχθροί».

«ΌΧΙ, οι ρόδες των αυτοκινήτων έχουν τσαλαπατήσει το χορτάρι μας».

«Με τίποτα
δεν είστε
ευχαριστημένες...»
γκρίνιαξε ο Φινν.

«Απλώς
ξέρουμε
τι θέλουμε»
καμάρωσε ο Τόμας.

8. Ώσπου να πεις «νανόχνηνα!»

Έπειτα από αμέτρητα φτεροκοπήματα, ο Τόμας ένωσε πως πλησίαζε στο κατάλληλο μέρος.

Είχαν μόλις ανακαλύψει ένα υγρό λιβάδι με φρεσκότατο χορτάρι και πολλή άπλα.

Τις εντόπισε εύκολα από μακριά. Ο Φινν θα ορkiζόταν πως το κίτρινο δαχτυλίδι γύρω από τα μάτια του φίλου του είχε αρχίσει να φωτίζει!

«Είστε όλοι εδώ!» αναφώνησε ο Τόμας πετώντας κοντά τους.

«**Τώρα, και οι 61!**» του γέλασε ο πατέρας του ανοίγοντας τις φτερούγες του.

«Τώρα, όλο το κοπάδι» πρόσθεσε ο Τόμας ανοίγοντας κι αυτός τις δικές του.

«Έλα, κι έχουμε δρόμο μπροστά μας. Έχουμε ήδη αργήσει για τον επόμενο προορισμό μας. Θυμάσαι;»

«Ναι, ο τελευταίος προορισμός στον Νότο. Εκεί όπου το κυνήγι απαγορεύεται και το χορτάρι είναι φρέσκο» είπε με χαρά ο Τόμας. Εκεί θα συναντούσαν ξανά και τις ασπρομέτωπες χήνες.

Και ο Φινν, το κοπάδι του. Ένα τέτοιο μέρος θα τους χάριζε πολλές μέρες ξεγνοιασιάς μέχρι να έρθει η άνοιξη.

Και η αλήθεια είναι ότι χρειαζόνταν αρκετή δύναμη πριν πάρουν τον δρόμο της επιστροφής για τον Βορρά.

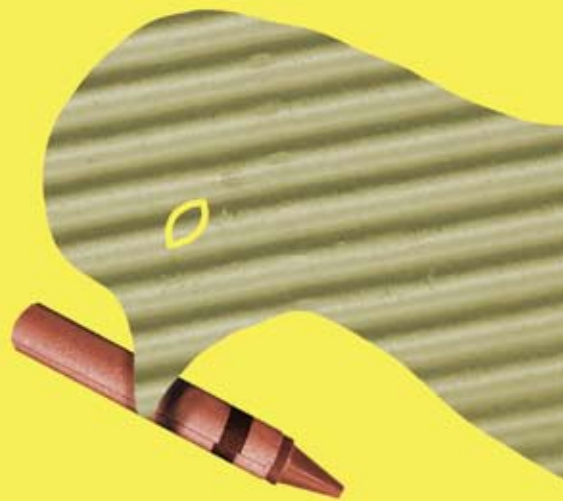
Ο Τόμας έκανε
δύο βήματα μπροστά,
προς τον διάδρομο απογείωσης.
Έστρεψε το ράμφος του
στον ορίζοντα.

Έκλεισε για μια στιγμή τα μάτια και φαντάστηκε
το μέρος που θα τους υποδεχόταν.
Δεν χρειάστηκε παρά λίγα ακόμη βήματα
για να αφήσει πίσω του το έδαφος.
Τώρα ναι, μπορούσε να πετάξει με την καρδιά του.
Πρώτη φορά ένιωθε τόσο μεγάλο το όνομά του.
«Μέχρι να πω νανόχνηνα, θα έχουμε φτάσει!» είπε,
και η φωνή του ταξίδεψε ανοίγοντάς του τον δρόμο.

Τέλος

Ώρα για παιχνίδι...

1. Ζωγράφισε
τον Τόμας και τον Φινν

Μην ξεχάσεις!!

Το κίτρινο δακτυλίδι
στα μάτια μου.
Το σημάδι στην κοιλιά μου.*
Το άσπρο σημάδι στο μέτωπό μου.
Έχω πιο σκούρο καφέ χρώμα
στο κεφάλι.

Τόμας

*
Τόμας:

Μη ξεχάσεις!!

Δεν έχω κίτρινο δακτυλίδι
στα μάτια.
Έχω μικρότερο άσπρο σημάδι
στο μέτωπο.
Έχω πιο ανοιχτό καφέ
χρώμα στο κεφάλι.

Φ
LVV

2

Φαντάσου
το μυστικό
νανοχνομέρος...
Μπορείς να το ζωγραφίσεις;

Μη ξεχάσεις την υπογραφή σου!

3.

Σχεδιάσε την πορεία του Τόμας.....✈

ΚΑΡΤΑ ΕΠΙΒΙΒΑΣΗΣ

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Διαδρομή:
Νορβηγία- Φινλανδία- Εσθονία-
Λιθουανία- Ουγγαρία- Βουλγαρία
Ελλάδα.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΡΕΙΣΙΟΥ:

ΔΕΚ.
ΝΟΕΜ. ΑΠΡ.
ΣΕΠ. ΜΑΡ. ΑΥΓ.
ΙΑΝ. ΦΕΒ. ΙΟΥΝ. ΙΟΥΛ.
ΜΑΙΟΣ ΙΟΥΝ. ΙΟΥΛ.

Οι χήνες του Βορρά

Είμαστε οι Νανόχπνες χήνες του Βορρά
Κάθε χειμώνα όμως ερχόμαστε σε σας
Το κρύο σας είναι για μας ζεστό
Και το χορτάρι άφθονο και τρυφερό

Είμαστε του Βορρά οι άγνωστοι κύριοι «x»
Από όλους οι πιο όμορφοι και δυνατοί
Εσάς περιμένουμε όλο το καλοκαίρι
Ναι! Σας έχουμε στήσει νέο πια καρτέρι!

Είμαστε οι χήνες του Βορρά
Σε όλα αυτά γελάμε με χαρά
Θα βρούμε τρόπο για να ρθούμε
Τις λίμνες σας να ξαναδούμε

Είμαστε εδώ από την αυγή
Όλοι ντυμένοι με παραλλαγή
Και εάν και είναι μυστικό θα σας το πω
Έχουμε ένα κρυφίγητο με θέα τον ουρανό!

Παχύναμε και γίναμε αφράτες
Αλλά όχι για να μπούμε στον φούρνο με πατάτες
Θα μείνουμε για διακοπές στην Ουγγαρία
Που είναι όλα φίνα χωρίς καμία φασαρία
Θα κάνουμε παρέα με αγελάδες
που είναι στη χώρα τους αφεντάδες

Τέτοια καθυστέρηση στο ορκίζομαι δεν ξανάδες
Μούχλιασαν πια και οι πατάτες
Αυτό είμαστε σίγουροι δεν έχει ξαναγίνει
Ούτε κι αν οι χήνες μας έρχονταν με ένα μοναχά πατίني
Ποιος ακούει τώρα την κυρά - Ρήνη
Τη μαγειρίσσα που συνταγές και οδηγίες δίνει

Φύγαμε από την Ουγγαρία
Πετάξαμε για Βουλγαρία
Μα ο τόπος γέμισε με μασκαράδες
Παντού φωνές κακό και σαματάδες
Άλλη λύση δεν θα βρούμε
Μονάχα προς Ελλάδα να κινηθούμε

Φίλοι μου καλοί κρυφτείτε στους γκιουσμέδες
Να σου έρχονται από τον ουρανό οι μεζέδες!
Κυρα - Ρήνη ζέστανε τη γάστρα
Τις βλέπω αν και κρύβονται πίσω από τ' άστρα

Να η Κερκίνη να και ο Έβρος
Να και ο λαθροκυνηγός ο έρμος
Νομίζει πως θα πιάσει τις χήνες τις παχουλές
Μα δεν έμαθε πως δεν είμαστε απ' αυτές
Όσο στον ουρανό κοιτάτε
Εμείς θα κράζουμε φευγάτε

Φέρε Μπάμπη το μαραφέτι
Κόψε σκόρδο μοίρασε πιπέρι
Σήμερα θα πάρω δέκα πόντους
Θα ξεπεράσω μέχρι και τον ποντικό μικρότους
Τις χήνες εγώ δεν θα στερηθώ
Φιλώ το όπλο το καλό και σημαδεύω στο φτερό

Η Νανόχπνα η πρώτη στο κοπάδι
Ήταν άριστη να κρατάει το πηδάλι
Σφουρίζει με μαεστρία στον Θανάση
Τη Νανόχπνα που πέταγε παρέα μ' ένα φαράσι
Δίνει σήμα στη Νανόχπνα Πασχάλη
Που ήταν άσσος στις βουτιές με το κεφάλι
Από κοπάδι γίναν βέλος
Έναν στόχο έβαλαν να δώσουν ένα τέλος
Με τα ράμφη τεντωμένα και στεντόρειες κραυγές
Στους αγνώστους κύριους «x» μοίρασαν δαγκωματίες

Στους γκιουσμέδες κωθήκαν στη στιγμή οι λαθροκυνηγοί
Από τότε γίναν χορτοφάγοι σικ και ζηλευτοί

Τα πουλιά ζήσανε από όλους πιο καλά
Ένα βέλος από φτερά ήταν αρκετό για όλα αυτά

1η έκδοση Απρίλιος 2014

Μια χίνα τόση δα... μια νανόχχνα!

Κείμενο: Ευγενία Πανώριου

Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαριτζή

Επιμέλεια κειμένου: Βάλεια Τζανέτου

Επιμέλεια έκδοσης: Ευγενία Πανώριου

Γραφιστική επιμέλεια: Sandīro Όλγα Βλάχου

Εκτύπωση: COLORPRINT - Τσεκούρας Ε.Π.Ε.

ISBN: 978-960-6861-26-0

© Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, 2014

Θεμιστοκλέους 80, 10681 Αθήνα

Τηλ.Ι Fax: 210 8228704, 210 8227937

Κομνηνών 23, 54624 Θεσσαλονίκη

Τηλ.Ι Fax: 2310 244245

www.ornithologiki.gr

Η έκδοση «Μια χίνα τόση δα... μια νανόχχνα!» έχει δημιουργηθεί στο πλαίσιο του Προγράμματος LIFE+ «Διαφύλαξη του φιννοσκανδικού πληθυσμού της Νανόχχνας σε σημαντικές περιοχές διαχείμασης και στάθμευσης κατά μήκος της Ευρωπαϊκής μεταναστευτικής διαδρομής» που υλοποιείται από την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία κατά την περίοδο 2011-2016 με τη συνεισφορά του χρηματοδοτικού μέσου LIFE+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη συγχρηματοδότηση του Οργανισμού Περιβάλλοντος της Νορβηγίας.

Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και η Νανόχχνα

Η Ορνιθολογική ασχολείται με την προστασία των πουλιών που κινδυνεύουν με εξαφάνιση αλλά και όλων των άγριων πουλιών και των βιοτόπων τους. Περισσότερα από 60 είδη πουλιών απειλούνται σήμερα στην Ελλάδα με εξαφάνιση, ανάμεσά τους και η Νανόχχνα, η μικρότερη και πιο απειλούμενη χίνα της Ευρώπης.

Οι Νανόχχνες της Ευρώπης που επισκέπτονται κάθε χρόνο τους υγρότοπους της Ελλάδας είναι πια λιγότερες από 70. Η Ορνιθολογική και οι συνοδοιπόροι της από 5 χώρες (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ουγγαρία, Νορβηγία, Φινλανδία) βάζουν τα δυνατά τους με σκοπό να προστατεύσουν το απειλούμενο είδος της Νανόχχνας.

Με ποιον τρόπο;

- Διαδίδοντας την ανάγκη να συνεχίσουμε να «συγκαιτούμε» με τη Νανόχχνα σε αυτόν τον πλανήτη, όπως συμβαίνει εδώ και εκατοντάδες χρόνια
- Παρακολουθώντας την πορεία που ακολουθούν οι Νανόχχνες στο μεταναστευτικό τους ταξίδι για να μάθουμε περισσότερα για τις περιοχές που χρησιμοποιούν για να ξεκουραστούν, να ξεχειμωνιάσουν αλλά και να φτιάξουν τις φωλιές τους
- Προστατεύοντας όλες αυτές τις περιοχές (φροντίζοντας για παράδειγμα να υπάρχουν υγρά λιβάδια στα οποία βρίσκεται άφθονο χορτάρι και συχία)

Μαζί με τη δική σου υποστήριξη μπορούμε να προσφέρουμε ένα ασφαλές περιβάλλον για τις Νανόχχνες.

Μπορείς να μάθεις περισσότερα γι' αυτές και τις δράσεις που γίνονται για την προστασία τους στον ιστότοπο: www.ornithologiki.gr/nanoxina

Ακόμα περισσότερες πληροφορίες (στα αγγλικά), μπορείς να βρεις στο: www.piskulka.net

Ο **Τόμας**, μία από τις ελάχιστες νανόχηνες που έχουν απομείνει στην Ευρώπη, είναι έτοιμος να ξεκινήσει μαζί με το κοπάδι του για το μεγάλο μεταναστευτικό ταξίδι. Ή μήπως δεν είναι; Άραγε κουράζεται ένα μεταναστευτικό πουλί; Έχει άλλη επιλογή εκτός από το να ταξιδεύει κάθε χρόνο; Μέσα από την ιστορία **«Μια χίνα τόση δα... μια νανόχηνα!»** βλέπουμε από ψηλά τον κόσμο ενός απειλούμενου με εξαφάνιση είδους και τις δυσκολίες που συναντά όταν χάνει το κοπάδι του.

τυπωμένο σε χαρτί
πλήρως απαλλαγμένο
από χλώριο (TCF)

